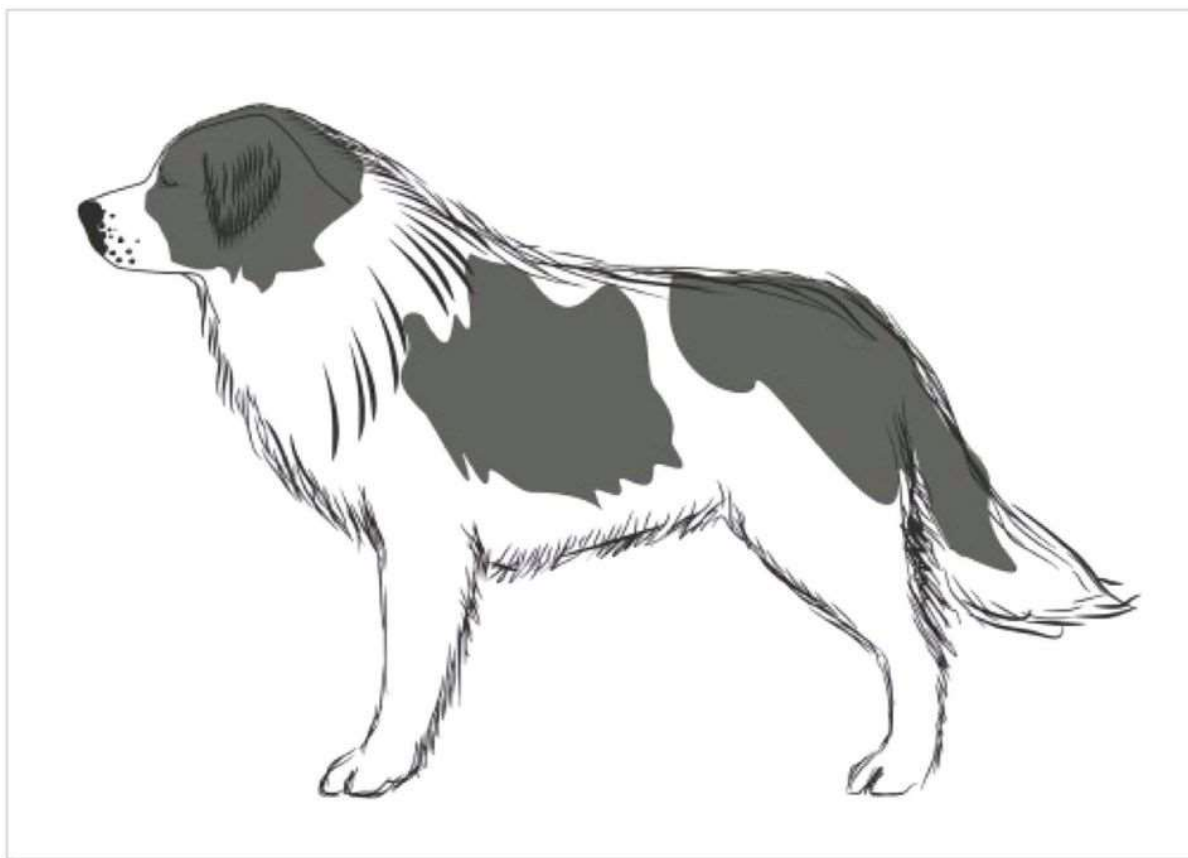

Komentář ke standardu MSP

Překlad: Mayerová Eva

Autor textu: E. Golovina

Standard: V samém označení plemene je stanoveno jeho určení – strážní pes, pes obranář a doprovodný pes – můžete ho chovat v bytě i v rodinném domě. Je nenáročný, přizpůsobivý klimatickým podmínkám, poslušný – dobře ovladatelný, vyrovnané povahy, s vrozenými obranářskými vlohami.

KOMENTÁŘ: Každé plemeno má svá specifika, funkčnost (použití) plemene je jednou z příčin jeho vzniku. Pod funkčností plemene se rozumí definování a sledování určitých stanovených cílů. Při jeho tvorbě se směřoval výběr nejen na fenotyp, ale i na charakterové vlastnosti - pracovní využití plemene. Plemeno je unikátní tím, že v sobě nese vrozené ochránářské pudy, a to nejen teritoria, ale dle svých předků - kavkazských ovčáků, ochraňuje i člověka (pes obranář). K tomu přispívá velká orientovanost (závislost) na svém pánovi nebo cvičiteli. MSP je velmi samostatný a sám se rozhoduje jak danou situaci řešit, ale zároveň má schopnost se dobře učit a chuť spolupracovat s člověkem. U plemene je předpokládán venkovní odchov. Plemeno je populární zvláště u rodinných domů, či objektů, kde chrání dům a pozemek. Mají ho rádi farmáři, zejména pro jeho klidné chování a výborné obranářské vlastnosti. Absolutně neagresivní chování MSP umožňuje mít tyto psy v rodině s dětmi.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Moskevský strážní pes byl vyšlechtěn v roce 1950. Tvůrcem plemene byla vojenská kynologická škola, konkrétně její chovatelská stanice "Rudá hvězda". Plemeno vzniklo křížením kavkazského pasteveckého psa, svatobernardského psa a ruského skvrnitého psa. Prvním představitelem plemene moskevský strážní pes byl Orslan. První popis plemene moskevský strážní pes se datuje do roku 1958. První standard byl publikován v roce 1985, kdy bylo plemeno uznáno národně. 17.dubna 1992 byl uvedený standard schválen Ruskou federací pro pracovní psy. Platný standard byl v roce 1997 schválen Ruskou kynologickou federací a uznám oddělením pro chov zvířat Ruského ministerstva zemědělství.

KOMENTÁŘ: Po druhé světové válce Rusko potřebovalo dobré strážní psy, určené pro obranu a strážní službu. Ze zbytků přeživších služebních plemen přišel příkaz z Ministerstva obrany SSSR stanovit počty a vyšlechtit nové plemeno pro ochranu skladů, letišť a objektů. Na základě dostupných zvířat se v r. 1947 v chovatelské stanici Rudá Hvězda začalo tvořit nové plemeno, dle požadavků Ministerstva obrany. Přistoupilo se ke křížení více plemen od kterých se očekávalo předání požadovaných vlastností (svatobernardský pes, kavkazský ovčák, ruský strakatý pes). Základním cílem bylo vyšlechtit zdravé plemeno, s vlastnostmi strážních psů, dobrou ovladatelností a vhodných k výcviku. Vlastnosti rodinného psa MSP získala v procesu růstu jeho popularity. Po dobu 10 let se toto plemeno v chov. stanici Rudá Hvězda šlechtilo na exteriérové znaky a pracovní vlastnosti. První standard „Moskevského strážního psa“ byl napsán v r.1956 A.P. Mazověrom.není úplný překlad jen důležité části k exteriéru.

Měděljanka (r. 1889, fena která byla vzpomínána v časopise „ Příroda a lov“)

Zakladatel plemene MSP **Orslan** (r.1960, byl vybrán náhodně). Přispěl k vytvoření jedinečného typu v plemeni

Jeho syn **Dik se stal ideálním představitelem plemene** a jeho krev je stále šířena v rodokmenech i u dnešních psů.

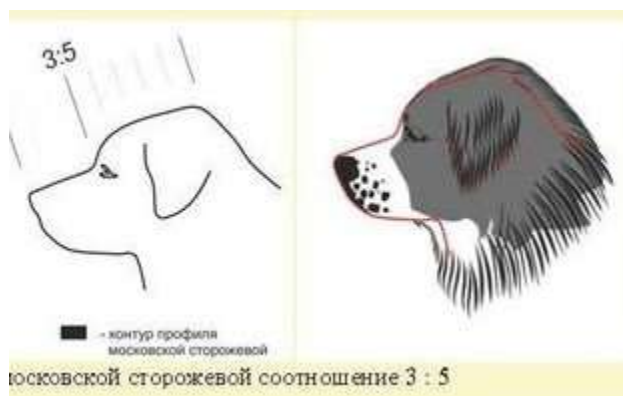
CELKOVÝ VZHLED:

Moskevský strážní pes je mohutný pes nadprůměrné výšky, harmonický, robustního typu a pevné konstituce s mírně prodlouženým tělesným rámcem. Je to dobře osvalený pes, pohyblivý a velice aktivní. Pohlavní výraz je jasně definován, psi jsou viditelně mohutnější než feny.

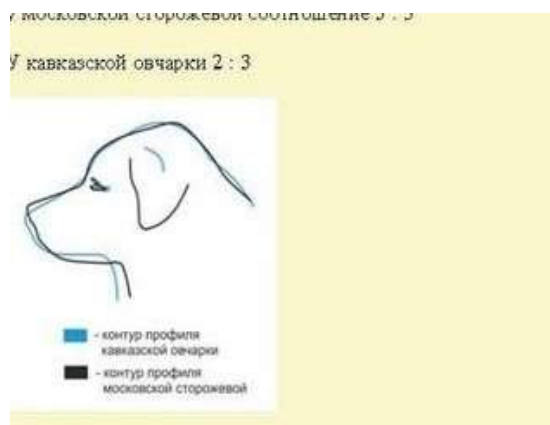
KOMENTÁŘ: Dobře vyvážený pohyb je nejdůležitější pro služební plemeno. Bez ohledu na velikost je pes pohyblivý a rychlý v klusu. Mohutnější psi s lymfatickými znaky, připomínající bernardýna, nebo příliš lehcí v typu (připomínající chrtovité psy), a také psi s narušenou rovnováhou v pohybu, a také psi čtvercového formátu, nemohou získat známku „výborná“.

Rozdíl od původních plemen:

Poměr tlamy k lebce (lebeční části) u MSP je 3:5

Poměr tlamy k lebce (lebeční části) u KAO je 2:3

Modře je obrys KAO, černě je obrys hlavy MSP

Poměr tlamy k lebce (lebeční části) u bernardýna je 1:2

světlý obrys je bernardýn, černý obrys je MSP

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Délka těla je v poměru vůči kohoutkové výšce u psů 104% - 105%, u fen 106% - 108%. Hloubka hrudníku činí 50% - 52% kohoutkové výšky jedince. Délka nosní partie tvoří 34% - 37% délky hlavy.

KOMENTÁŘ:

- Délka těla o něco přesahuje kohoutkovou výšku, u fen je formát více prodloužen
- Hloubka hrudníku dosahuje k lokti nebo níže
- Délka tlamy lehce přesahuje 1/3 délky hlavy
- Poměr tlamy a lebky je 3:5
- V žádném případě se stavba těla nesmí přibližovat čtvercovému formátu
- Vážnou vadou je vysokonohost, nebo obráceně kratší nohy – můžeme shledat jako dlouhý formát
- Jestliže hlavu rozdělíme na 8 stejných částí, tlama představuje 3 části a lebka 5 částí, tlama nemá být v žádném případě kratší

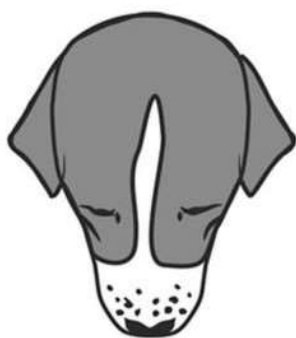

POVAHA / TEMPERAMENT:

Poslušný, sebevědomý, vyrovnaný, inteligentní s výrazným ochránářským a hlídacím instinktem, nezávislý a přátelský, oddaný majiteli a rodině, nikdy nevykazuje bezdůvodnou agresivitu. Snadno se cvičí, může být také doprovodným, ochranným a strážním psem.

KOMENTÁŘ: Instinktivní vrozené teritoriální chování, je vhodný pro život venku. Charakterové vlastnosti – oddanost a věrnost ke svému pánovi a rodině, nedůvěřivost k cizím. MSP je temperamentní, hravý a pozorný pes. Živý a vyrovnaný, přitom nenápadný. Flegmaticnost (ochablost, malátnost, lenost) nebo nadměrná nervozita (cholerické chování) jsou nevhodnými povahovými rysy pro plemeno. Při posuzování na speciálních výstavách je potřeba brát v úvahu charakter plemene a chování hlídacího psa na výstavě, bez ohledu na to zda se vystavuje poprvé a je v třídě mladých, nebo v třídě otevřené, či pracovní.

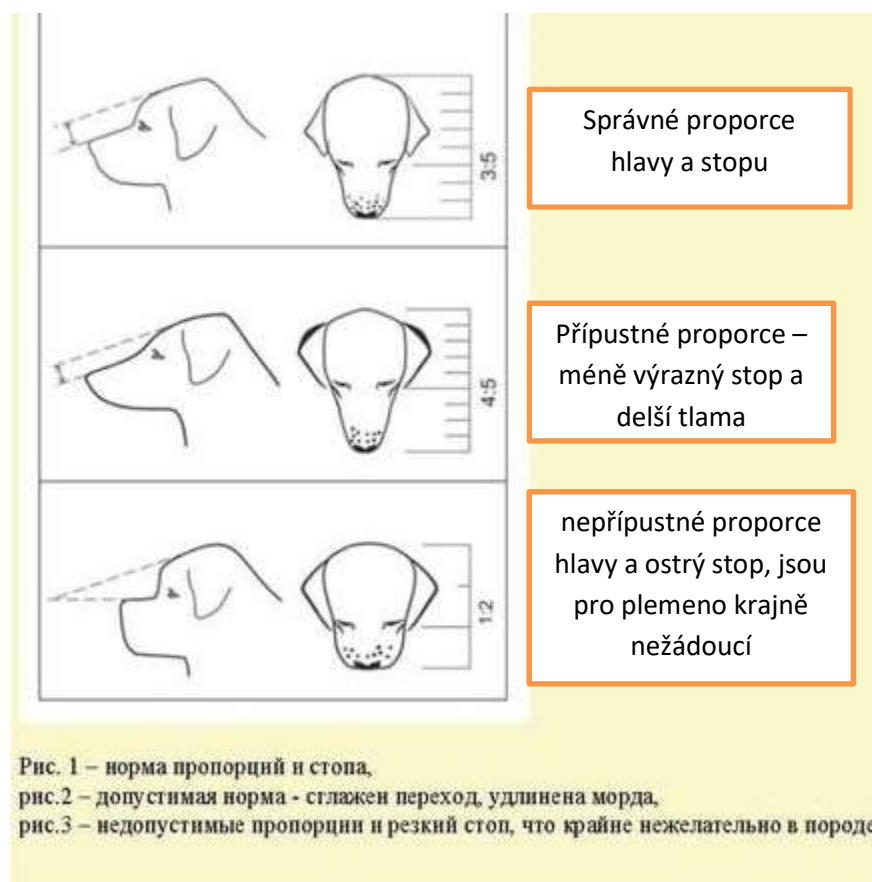
HLAVA (STANDARD):

Masivní, velká, výrazná, ale v harmonii k celkovému vzhledu psa. Lebka: Široká a hluboká s širokým, mírně vystouplým čelem, čelní rýha je slabě patrná, nadočnicové oblouky jsou dobře vyvinuté. Vzhledem k dobře vyvinutému osvalení je týlní hrbol pouze slabě patrný. Stop: Krátký, dobře patrný, poměrně hluboký.

KOMENTÁŘ: Hlava musí být proporcionální k celkové stavbě těla. Velká, odpovídající tělu. V žádném případě nemá být těžká, ani hrubá. Nesmí být čtvercová a hranatá. Připomíná tupý klín s pлавnými měkkými liniemi od špičky nosu k tvářím. Hlava má se shora tvar tupého klínu. Lebka i tlama jsou hluboké. Tlama je dobře zaplněná po celé své délce a plynule přechází v jařmové oblouky (líce). Hloubka lebeční části je větší než její šířka, Kůže přiléhá k hlavě. Linie lebky a tlamy jsou rovnoběžné. Postupně od mordy k týlnímu hrbolu se srst prodlužuje, a přechází v hřívu. Objem hlavy je tak opticky větší. Odklon od paralelních (rovnoběžných) linií tlamy a lebky by měl být přísně hodnocen, stejně jako hrubé visící pysky a víčka (příliš slin, zvlhlé víčka), a také kožní vrásky na hlavě a tvářích. Délka lebky k mordě je 5:3. Vrásky na lebeční části hlavy jsou vadou a měly by být hodnoceny známkou „DOBŘÁ“. Pro plemeno je typický - soustředěný pozorný výraz. Jakékoli projevy syrovosti (lymfaticnosti) nejsou žádoucí.

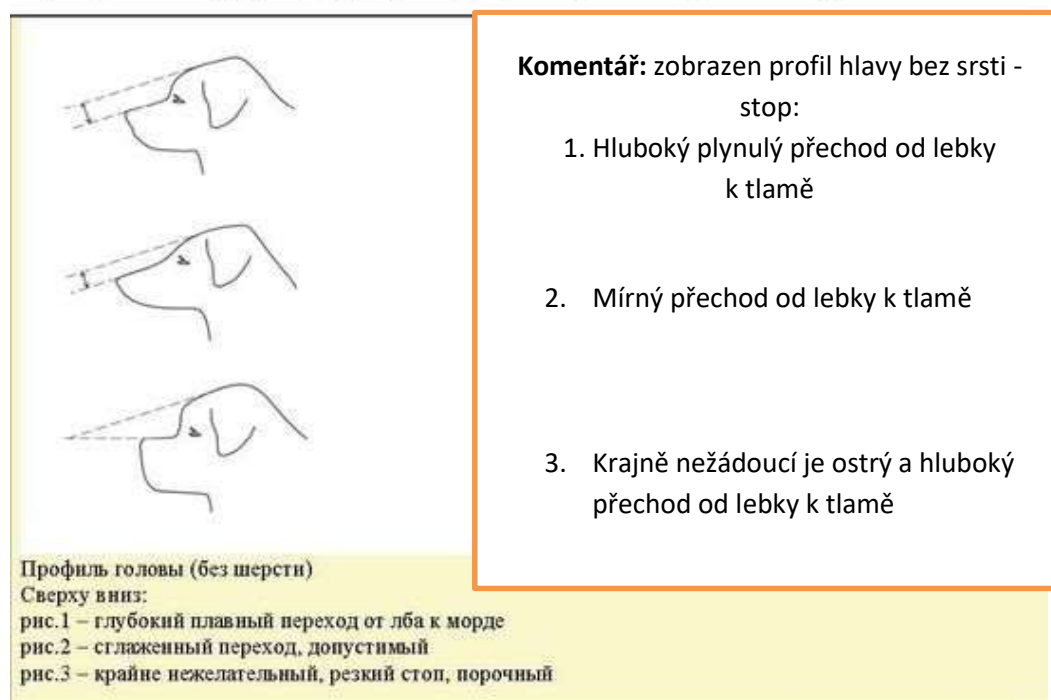
Proporce hlavy:

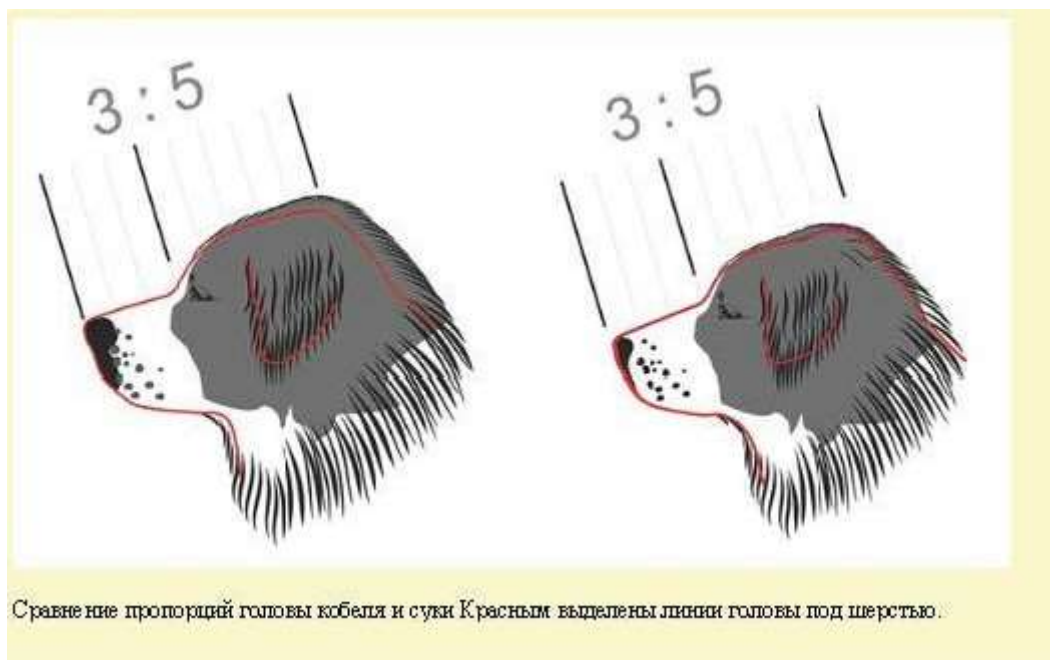
STOP (STANDARD):

krátký, dobře vyznačený, dostatečně hluboký

Переход от лба к морде (стандарт): Короткий, хорошо выраженный, достаточно глубокий.

KOMENTÁŘ: *Stop - přechod od lebky k mordě (Srovnání hlavy psa a feny správných proporcí)*
Přiměřeně vyznačený, plynulý a hluboký, v žádném případě ostrý a krátký, výrazný, ale ne silně, stop nesmí být ostrý a krátký, to je vlastnost MSP. Za krátký a ostrý stop nesmí MSP získat známku „VÝBORNÝ“. Méně výrazný stop je přípustný, ale není žádoucí.

OBLIČEJOVÁ ČÁST (standard):

NOSNÍ HOUBA: Velká, široká, černá.

TLAMA: Kratší než lebka, velká, široká, hluboká, pod očima dobře vyplněná. Délka tlamy činí přibližně 34% - 37% délky hlavy. Hřbet tlamy je v paralelní linii s čelem.

KOMENTÁŘ: Nosní houba je vždy černá, velká. Velká nosní houba dává možnost volného dýchání, nozdry nemají být zbytečně rozšířené. Jakékoli nedostatky v pigmentaci mají vliv na hodnocení psa, neúplně pigmentovaná nosní houba (skvrnitá nosní houba) je hodnocena známkou „DOBŘÁ“.

Tlama je lehce kratší než lebka, hluboká a dobře vyplněná pod očima a celé její délce. Délka tlamy tvoří 3 části z 8 částí celé délky hlavy. Poměr je 3:5. V žádném případě nemá být tlama krátká a tupá. Plynule se zužuje od líce k nosní houbě, po celé délce dobře zaplněná. Nemá být úzká a zašpičatělá.

PYSKY: Silné, masité, černé, pevné a při zavřené tlamě zcela zakrývající spodní čelist. Nepřevíslé pysky.

KOMENTÁŘ: Pysky jsou přiléhavé, černé, při zavřené tlamě plně zakrývají spodní čelist. V žádném případě nemají být převíslé, volně visící.

ČELISTI/ZUBY: Čelisti jsou silné a široké. Zuby jsou velké, bílé, těsně k sobě přiléhající, řezáky postavené v jedné linii, plný chrup – 42 zubů. Nůžkový skus. Zlomené řezáky a špičáky, pokud nebrání v určení skusu psa, nemají vliv na kvalitu jedince.

KOMENTÁŘ: Skus pouze nůžkový, jakýkoliv jiný skus je diskvalifikační vadou. Za vážnou vadu jsou považovány malé a řídké zuby, zanořené v dásni, řídké řezáky nepravidelně uloženy (nejsou uloženy v řadě) – měla by mít vliv na ocenění psa. Chybění jakéhokoliv zubu je diskvalifikační vadou, kromě polámaných řezáků nebo špičáků, které neovlivňují skus psa.

LÍCE: Dobře vyvinuté

KOMENTÁŘ: Jařmové oblouky (líce) jsou dobře vyvinuté a přiměřeně vystupující. Plynule přecházejí v tlamu. V žádném případě nevystupují ostře a nejsou výrazné jako u buldoka. Hlava má působit jako jeden celek.

OČI: Středně velké, tmavé, kulaté, hluboce a široce posazené. Výraz je klidný a sebejistý. Oční víčka jsou černá, pevná a suchá.

KOMENTÁŘ: Oči nesmí být kulaté, vypouklé a velké. Tmavé, téměř černé oči jsou vítány, splývají s tmavou, začernalou barvou hlavy, pohled musí být pozorný a jistý. Světlé oči mění výraz, jsou považovány za vadu. Jsou velmi výrazné u tmavé hlavy. Oči ne tak tmavé jako zbarvení hlavy jsou přípustné. Víčka jsou plně pigmentována (černý obvod). Hrubé víčka, volná víčka s viditelnou spojivkou se musí posuzovat přísně, obrácená víčka (zcela ochablá volná) jsou diskvalifikující vadou. Velmi světlé oči, vypouklé oči, blízko nebo šikmo uložené oči, nepigmentované víčka, viditelné třetí víčko, a mrzutý výraz jsou vážné vady a oceňují se známkou „DOBŘÁ“. Entropium (dovnitř vtočené oční víčko) je vadou. Jakýkoli operabilní zásah na víčkách je potřeba tvrdě posoudit.

UŠI: Ne velké, zavěšené na chrupavkách, trojúhelníkové, špičky lehce zaoblené, s třásněmi zejména u samců, přiléhající, v momentě zvýšené pozornosti přiléhají předním okrajem k lícím. Jsou nízko nasazené, nachází se na úrovni linie očí.

KOMENTÁŘ: Uši se při vzruchu zvedají od hlavy a přiléhají pouze předním okrajem k lícím, opticky zvětšují šířku hlavy, prodlužují horní linii hlavy. Při vzruchu se zvedají a dosahují v délce k tvářím až k spodní čelisti, ne níže. Bohužel velké, silné uši, nízko uložené jsou v současné době velmi časté. Je zapotřebí rozlišit uši s dlouhou srstí „štrápce“, a dlouhé uši. Černé štrápce na uších jsou typické pro plemeno MSP. Stále ještě můžeme vidět měkké uši a odstávající uši od hlavy, zalomené, které pes přiloží k hlavě. Jedná se o nedostatek nebo vadu, a hodnotí se v závislosti na stupni odchylky.

KRK:

Středně dlouhý, oválný v průřezu, jeho délka je přibližně rovna délce hlavy, dobře osvalený, středně vysoko nasazený, šije zřetelně vyjádřena, je tolerován mírný lalok.

KOMENTÁŘ: Silná svalnatá šije, nemůže být vysoko nasazená a dlouhá, šije je naaszená (a nesená) pod úhlem 45° k linii hřbetu. Proporce: délka krku je zhruba stejné délky jako hlava. Lalok je znak syrovosti, která se projevuje také vráskami na hlavě a pyscích, proto se připouští pouze mírný lalok. Syrost v jakémkoli stupni není žádoucí. Šije má být silná a více výrazná pouze při silném osvalení.

TRUP:

Mírně roztáhnutého formátu, dobře vyvážený, proporcionální, objemný a hluboký

Horní linie: Rovná, pevná.

Kohoutek: Dobře vyvinutý a patrný nad hřbetní linií, zejména u psů-samců, široký, dlouhý, dobře osvalený. Kohoutek je výš než zád.

Hřbet: Silný, rovný, široký a svalnatý. Čistá délka hřbetu je rovna přibližně ½ délky hřbetu naměřené od kohoutku ke kořeni ocasu.

Bedra: Krátká, široká, dobře osvalená, mírně klenutá.

Zád: Široká, svalnatá, středně dlouhá, mírně spáditá.

Hrudník: Hluboký, dlouhý a široký, zřetelně vyvinutý, hrudník rozšiřuje hřbet. Předhrudí poněkud vystupuje před lopatku. Spodní část hrudníku dosahuje úrovně lokte nebo je mírně níž.

Spodní linie a břicho: Břicho je mírně vtažené.

KOMENTÁŘ:

Trup - hloubkou trupu je myšlen hluboký, dlouhý hrudník, dosahující k loktům a níže, objemný s dobře vyvinutým svalstvem po celé délce, včetně širokého hřbetu, beder i zádi. Trup je mírně delšího formátu, ne příliš dlouhý, ani krátký (čtvercový). Pes má vytvářet obraz mohutného, silného, kompaktního psa. U fen je formát mírně delší než u psa.

Kohoutek: Výrazný, dobře osvalený, formuje silný hřbet. Má být dlouhý jak u psů, tak i u fen.

Hřbet: široký, silný a rovný v pohybu. Měkký hřbet je nedostatkem, krátký hřbet je povinen být ohodnocen nižší známkou.

Bedra: jsou anatomicky mírně klenutá a pruží při jakémkoli pohybu, zejména při cvalu. Neměla by být příliš klenutá a dlouhá, bedra jsou dvakrát kratší než hřbet. Celá hřbetní linie je v pohybu pevná a rovná.

Zád: má být široká, dobré délky a mírně skloněná. Krátká, nebo skosená zád' je vážným nedostatkem, důsledkem je nerovnovážný pohyb.

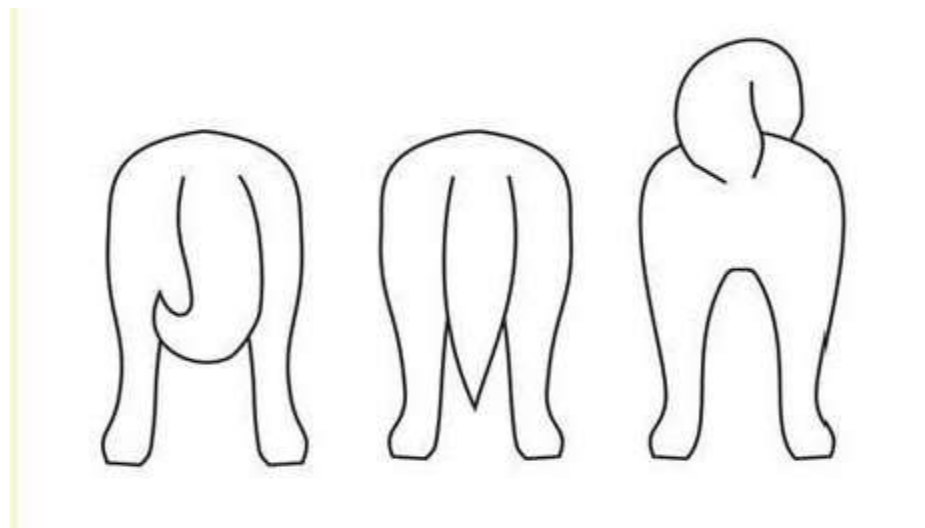
Hrud: hluboká, široká, ne kulatá, ale okrouhlá spíše oválná, s dlouhými žebry, nikdy sudovitá.

Břicho: spodní linie břicha je prodloužením spodní linie hrudi a mírně vtažená směrem k pánvi. Vtažené břicho je nedostatkem, objevuje se zřídka a není typické pro toto plemeno.

OCAS:

Široký, silný, dosahující až k hlezňům. Nasazený na takové úrovni, aby splynul se spáditou zádi. V klidu visící, u konce nesený v mírném oblouku, ve střehu nesený srpovitě nad hřbetem. Po celé délce rovnoměrně osrstěný.

KOMENTÁŘ: postavení ocasu v klidu (popis z leva do prava)

1. Standartní

2. Přípustný

3. Nepřípustný, je možný pouze v pohybu, nebo v afektu

Ocas je těžký, široký u kořene, rovnoměrně obrostlý srstí po celé délce, v poslední třetině na konci zahnutý. Připouští se srostlé obratle na konci ocasu, ale nejsou žádoucí – na známku nemá vliv. Objevuje se u velmi typických jedinců, je to důsledek inbreedingu na staré slavné psy, kteří nesli tento znak. V letech 1956 -1958 byl tento znak obsažen ve standardu. Ocas nesen stočený do kruhu, krátkoocasost, nebo postavený kolmo vzhůru ve vzrušení je vážnou vadou.

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné kosti. Hrudní končetiny jsou při pohledu zepředu rovné a rovnoběžně postavené.

Lopatka: Dlouhá, dobře uložená a osvalená. Úhel mezi lopatkou a ramenní kostí je přibližně 90° - 100°.

Nadloktí: Šikmé, středně dlouhé, masivní.

Loket: Nikdy vtočený dovnitř ani vytočený ven. Výška od země k lokti tvoří 50% - 52% kohoutkové výšky jedince.

Předloktí: Rovné, dostatečně dlouhé a masivní.

Zápřstí (Nadprstí): Krátké, široké, silné, mírně sešíkmené.

Tlapy: Velké, kulaté, s klenutými prsty, polštářky jsou tlusté a masité, drápy mohou být jakékoliv barvy.

KOMENTÁŘ: u mohutných mladých psů (třída mladých) se setkáváme s otevřeným postojem končetin z důvodu růstu, což se změní s ukončením vývoje hrudníku ve věku 2 – 2,5 let. V tomto období růstu a dospívání se připouští, i když nejsou žádoucí, slabší nepevněné vazy (pohyb není pevný, ale rozházený) zejména u mohutných psů (samců). U všech dospělých jedinců ve věku 2 let a více vazy musí být silné (pevné). Zakřivené předloktí je vážnou vadou, stejně jako zkrácené (kratší) předloktí. Polštářky na tlapách mají být tlusté a masivní, což nemůže být u nedostatečně vyvinuté kostry. Plece (kost pažní) a lopatka jsou přibližně stejně dlouhé. Úhel sevřený mezi lopatkou a pažní kostí svírá přibližně 100°. Lokty přiléhají k hrudi (nesměřují ani dovnitř, ani ven, ale rovně dozadu).

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silné kosti. Při pohledu zezadu rovné a rovnoběžné, od sebe trochu širší postavené než hrudní končetiny.

Stehna: Středně dlouhá, mírně šikmá.

Kolena: Dobře úhlená.

Lýtka: Téměř stejné délky jako stehna.

Hlezna: Při bočním pohledu dobře úhlená.

Nárt (zápřstí): Krátký a silný, téměř svisle postavený. Bez paspárků.

Tlapy pánevních končetin: Velké, kulaté, s klenutými prsty, polštářky jsou tlusté a masité, drápy mohou být jakékoliv barvy.

KOMENTÁŘ: Postavení pánevních končetin napříč všech dosavadních standardů plemene zůstává „širší postoj než u hrudních končetin“. Bohužel se tento znak málo sleduje při posuzování na výstavách. Tím spíš je zapotřebí tomuto znaku věnovat potřebnou pozornost. Je to jeden s charakteristických znaků plemene úzce spojený s silným pružným dobře vyváženým pohybem a energickým charakterem. Je tu ještě jeden problém na který je zapotřebí se zaměřit a to je úhlení zadních končetin. Úhly mají být přiměřeně vyznačeny. Při dobrém vyznačení kolene je potřebné taktéž mít dobře vyznačené úhlení hlezna (paty). Úhlení má být dobře viditelné, ne však příliš výrazné. Vady se hodnotí od stupně projeveného nedostatku: stupeň úhlení , neparalelní pohyb

pánevních končetin, úzký pohyb, nebo sblížení v patách (hlezen, metatarsální kloub), šavlovitý postoj, úzký postoj pánevních končetin. Stehna mají být široké, zlehka skloněné, dobře osvalené. Holeň je lehce skloněná, délkou odpovídá zhruba délce stehna. Kratší délka stehen nebo beder je považována za vážnou vadu. Nártý (nártní kosti) jsou silné, kolmo postavené k zemi. Tlapy jsou lehce prodloužené proti předním, silné, dobře uzavřené, pevné s masitými tlustými libovolně zbarvenými polštářky.

POHYB:

Volný a vyvážený pomalý pohyb.

Typickými chody jsou klus s dlouhým krokem a těžký cval. V klusu se končetiny pohybují rovnoběžně s osou těla, při zvýšeném ruchu klusu se končetiny více přibližují s tendencí vytvářet jednu stopu. Všechny klouby volně pohyblivé. Při pohybu jsou kohoutek a zád' přibližně na stejné úrovni.

KOMENTÁŘ: Chůze, pohyb (klus, cval). Volný, energický, s přiměřeně prostorným vykročením a silným odrazem z pánevních končetin. Končetiny se v klusu i v kroku pohybují v přímé linii a paralelně (rovnoběžně vedle sebe). Typickým pohybem je klidný klus. Kohoutek a zád' jsou v klusu na jedné úrovni (hřbet je rovný, pružný). Pes se v kroku pohybuje důstojně se zdviženou hlavou. V klusu nese hlavu níže, aby dosáhl lepšího vyvážení pohybu.

KŮŽE:

Silná, bez velkého množství volné kůže, je tolerován menší lalok.

KOMENTÁŘ: Kůže je tlustá, elastická, s přiměřeně rozvitou podkožní tukovou vrstvou. Připouští se nevelký lalok na krku (volná kůže na hrdle). Záhyby kůže na hrudi (podhrudí) se nepřipouští.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Bohatá, dlouhá, hustá, s dobře vyvinutou podsadou a rovnými pesíky. Kratší osrstění na hlavě a na přední části končetin. Srst tvoří hřívu kolem krku, praporce na zadní straně končetin a ocas je rovnoměrně pokryt srstí. Osrstění je více vyvinuto u psů-samců. Je tolerována lehce zvlněná srst na hřbetu, zádi a na předloktí.

KOMENTÁŘ: Pesíky jsou dlouhé, hrubé, husté, rovné, podsada měkká a hustá. Srst na mordě krátká na hlavě se postupně prodlužuje směrem k týlnímu hrbolu, což doplňuje celkový objem hlavy, střípce na uších. Na přední straně končetin je srst krátká na zadní straně u hrudních končetin jsou bohaté střípce (dlouhá srst), u pánevních končetin dlouhá srst na zadní straně stehen vytváří kalhoty, na bžích střípce (delší srst). Krycí srst (pesíky) má být rovná po celém těle, na bedrech a zádi se připouští mírné zvlnění i na stehnech. Podsada je velmi hustá, zejména u psů držných venku. Zbarvené podsady je od tmavě šedé do světle žluté, v závislosti na sytosti základního zbarvení. Kvalita a struktura srsti umožňuje psovi dostatečnou izolační vrstvu pro život venku i proti vlhkosti. Zajišťuje odolnost psa proti různým klimatickým podmínkám. Kučeravá srst na těle je vážná vada a musí se projevit na ocenění „známce“, protože nedostatečná tvrdost krycí srsti způsobuje nedostatečnou ochranu krycí srsti a neplní svou izolační funkci.

Barva: Strakatá, skvrnitá. Bílá s červenou, červeno-černá, červené nebo načernalé skvrny.

Bez ohledu na barvu skvrn by měl být přítomen červený odstín. Bílé zbarvení je nezbytné na hrudníku, předloktí až k loktům, zadním nadprstí až k hlezňům a na špičce ocasu. Stejně jako skvrny

výše uvedených barev jsou žádoucí černé znaky kolem očí (monokly) a načernalé zbarvení třásní lemujících uší. Nejžádanější je tmavé zbarvení hlavy s tmavou maskou, černé znaky kolem očí (monokly) a načernalé zbarvení třásní lemujících uší - vše v kontrastu se světlejším tělem s rudými skvrnami, které jsou výrazně ohraničeny od bílé barvy.

KOMENTÁŘ: strakaté – bílá s rezavými - sobolími skvrnami různé sytosti. Upřednostňována je tmavá hlava s černou maskou a černými brýlemi a ušima, a přítomnost černých teček na bílém podkladě. Připouští se nedostatek bílé barvy na hlavě, která nemá vliv na známku. Čím jasnější a sytější barvy, tím více má být vyjádřeno sobolí zbarvení, jasné tmavé sobolí zbarvení zdůrazňuje u rezavých znaků černé lemování okrajů. To je žádoucí zbarvení v plemeni. Standard přesně stanovuje povinné minimum bílé barvy na těle: bílá hrud', hrudní končetiny po loket a pánevní končetiny po hleň a konec ocasu. Proto zbarvení podmíněné genem „Irské skvrnitosti“ si, to znamená bílé skvrny jakékoli velikosti na barevném podkladu neodpovídá standartu MSP (tzv. spuštěná barva na končetinách). A typ rozložení rezavých skvrn na těle od tzv. „plášťového zbarvení“ až po krajní bílou s skvrnami, kde je maska na hlavě a skvrna kolem kořene ocasu, jako minimální skvrnité zbarvení. Gen skvrnitosti, který se projevuje jako kropenatost na bílém podkladě po celém těle i na mordě je jedním ze znaků plemene. Je to spojeno s genetickým ustálením této barvy po mnoho generací po zakladateli plemene ORSLANA. V závislosti od stupně pigmentace a sytosti sobolího zbarvení v rezavých skvrnách jsou tečky po těle zbarveny od rezavé až po černou. U tmavého sobolího zbarvení - syté rezavé skvrny s černým lemováním, tečky po těle i na tlamě jsou černé. Chybění brýlí kolem očí tzv. „monokly“, nebo chybějící brýle kolem vnitřního koutku oka – jsou vadami a je zapotřebí se vystříhat zařazování takovýchto jedinců do chovu.

VÝŠKA V KOHOUTKU:

Psi 77 – 78 cm, ne méně než 68 cm.

Feny 72 – 73 cm, ne méně než 66 cm.

Horní hranice výšky není limitována.

KOMENTÁŘ: Za vážnou vadu je považován nižší vzrůst než 68 cm u psa a 64cm u feny. Velký vzrůst je žádoucí pouze při zachování harmonické stavby těla, vyváženém pohybu a ostatních znaků standardu. Současná tendence ve výstavních kruzích potírá hranici pro jasné rozlišení feny od psa ve vzhledu, což je krajně nežádoucí. Dobře vyjádřený pohlavní dimorfismus (rozdíl mezi fenou a psem na první pohled) je důležitý znak v plemeni. Psi v samičím typu nemůžou získat vysoké ocenění, stejně jako feny v samčím typu.

TYPY ZBARVENÍ:

